

РЕШЕНИЕ

№ 1718

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9645** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от адвокат – пълномощник на Р. Б. С., против издадената от заместник – началник на 02 Районно управление, при Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № 226з-703/09.09.2022 г., с която на жалбоподателя – полицай, младши експерт – командир на отделение в Сектор „Охранителна Полиция“ в същото районно управление е наложено едно общо дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от една година.

Оспорващия не се явява. Представяван е от упълномощения адвокат, който: поддържа жалбата; ангажира показания на свидетеля Н. А. Р., дал писмени обяснения и пред дисциплинарната комисия, определена със Заповед № 226з-305/15.04.2022 г. на началника на районното управление (л. 115 от делото); претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък.

Ответникът не се явява, не е представляван и не е заявил становище.

Доказателствата, представени от ответника (административната преписка), приобщени по делото без оспорване, дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

Според текста на обжалваната Заповед № 226з-703/09.09.2022 г. (л. 20 от делото) дисциплинарнонаказващият орган е приел да са извършени от Р. Б. С. две отделни дисциплинарни нарушения, квалифицирани съответно по чл. 194, ал. 1, т. 1,

предложения първо и второ; чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. трето ЗМВР, за което е наложил едно общо дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от една година. Дисциплинарните обвинения, за които ще стане дума конкретно, се основават на следните факти и обстоятелства.

На 17.01.2022 г. полицаи Е. А. С. подал до Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР сигнал (л. 41), в който посочил, че: на 08.01.2022 г. е изпълнявал служебни задължения в 02 РУ – СДВР на пост № 3-работа със задържани лица; около 21, 25 часа автопатрул № 51, в състав жалбоподателя по делото Р. С. и полицаи К. И. „се появили в РУ сами“, седнали във фоайето и започнали да пишат нещо; след малко С. се качил при дежурния инспектор К. и след малко слязъл с листче в ръка, на което имало записани имена на две лица, които патрулът задържа, но лицата не се намирили в РУ или пред него; задържането на лицата били изпълнено по документи, след което полицаи К. И. ги записал в книгата за задържани лица.

Сигналът е поводът да бъде извършена съответната проверка, резултатите от която са обобщени в Справка № 226р-27365/15.07.2022 г. (л. 136 от делото), подписана от комисията, определена със заповедта на л. 115. Като се позовал на данните от тази справка ответникът приел с оспорваната Заповед № 226з-703/09.09.2022 г. да наложи на полицаи Р. Б. С. дисциплинарно наказание „порицание“. Дисциплинарните обвинения се основават и на писмените обяснения, дадени, както от С. и от полицаи К. И., така и от свидетелите, които са се намирили в районното управление на процесната дата 08.01.2022 г. - младши инспектор С. Молдованска, инспектор Г. К., сътрудник охрана В. Г., младши експерт Р. К. и младши експерт Н. Р..

Жалбоподателят С. обяснил, че: на 08.01.2022 г. действително са довели в РУ две лица за установяване самоличността им, като изготвили документи за задържането им (заповед за задържане, протокол за обиск и декларация), като лицата били доведени до районното управление; обвиненията на колегата му С. не отговарят на истината; възможно било тези лица да не са сваляни и обработвани в помещенията за задържане, поради противоепидемичните мерки и документацията да е била оформяна във фоайето на 02 РУ; няма практика да се оформят документи за задържане на лица, които да не са доведени в районното управление.

Според клегата му от екипа – полицаи К. К. И.: на 08.01.2022 г. е бил назначен в наряд, като АП 51, съвместно с Р. С.; обикновено задържат много лица и поради това не си спомня конкретно на тази дата какво се е случило; след проверка в книгата за задържани лица си припомнил, че на 08.01.2022 г., около 21:25 ч. са довели две лица за установяване на самоличност; на същите са изготвени документи за задържане (заповед, протокол за обиск и декларация), като лицата били доведени до районното управление, иначе нямало как да са подписали въпросните документи; обвиненията на колегата му С. не отговарят на истината; възможно било тези лица да не са сваляни и обработвани в помещенията за задържане, поради противоепидемичните мерки и защото обикновено лицата са клошари, разнасящи болест; затова документацията е била оформяна във фоайето на 02 РУ – СДВР; няма практика да се оформят документи за задържане на лица, които да не са доведени в районното управление.

Младши - инспектор С. Молдованска, като свидетел потвърдила, че на 08.01.2022 г. е била назначена на пост № 1-А, за охрана на автомобилите, находящи се зад сградата на 02 РУ, със задължение да извършва периодични обходи на [улица], да води наблюдение на паркиралите служебни автомобили и да не допуска П. на МПС и кражби на вещи. Относно подадения от полицаи С. сигнал заявила, че няма

задължение да наблюдава колегите си - кога и с какви хора влизат и излизат от районното управление, следователно не може да потвърди или отхвърли изнесената в сигнала информация.

Младши - експерт Н. Р. – командир на отделение, който е посочен като свидетел на жалбоподателя и по настоящото дело обяснил, че на 08.01.2022 г. също изпълнявал служебните си задължения, заедно с мл. инспектор Р., но според него „изнесените обстоятелства в сигнала на С. не отговарят на истината и в районното управление нямало такава практика - да се задържат лица, без да се довеждат в сградата“. Показанията на свидетеля, дадени пред Съда са в същия смисъл и са в унисон със защитната теза на жалбоподателя С..

В. В. Г. е посочил, че: на 08.01.2022 г. е бил на работа на пост № 1, със задължения да записва данните на гражданите, които влизат в сградата и посещават разследващите полицаи, както и да държи връзка с оперативната дежурна част (ОДЧ), относно подавани жалби; няма задължения и не следи униформените полицаи, колко лица водят в сградата; пост № 1 е на входа на районното управление, но не обръщал внимание на униформените служители; за въпросната дата нямал конкретни спомени, кои полицейски служители са били на работа и с какви хора са влизали в сградата.

Р. Й. К. - младши оперативен дежурен в ОДЧ заявил, че: е бил на работа за времето от 08:00 ч. на 08.01.2022 г., до 08:00 ч. на 09.01.2022 г., съвместно с инспектор Г. К.; няма спомени да не са водени лица в районното управление, които са били за установяване; на всички задържани лица се изготвя заповед за задържане и се вписват в книгата за задържани лица; задържаните лица се водят до РУ и се обработват във фойето на сградата, защото много от тях били мръсни, насрани, въшливи и заразно болни; с водените лица за установяване и нарушаване на обществения ред нямал визуален контакт, защото помещението на дежурната част се намира на втория етаж; в повечето случаи лицата, които се водели за установяване, се освобождавали по ефир; работи в МВР от 35 години, никога не е допускал нарушения и няма спомени да са извършвани неща, каквито е посочил подателят на сигнала Е. С..

Инспектор Г. П. К. - оперативен дежурен в ОДЧ заявил, че: е бил на работа, на 08.01.2022 г.; няма спомени екипът на АП 51, около 21:25 ч. на 08.01.2022 г. дали е задържал лица в сградата на 02 РУ и къде са обработвани документите им - в стаята за обработка на задържани лица или във фойето на сградата; имало случаи, при които стаята за обработка на задържани лица е заета и тогава документите се оформяли във фойето; практиката на полицаите била, при извършване на проверка на лице да се докладва в ефир на ОДЧ, както и своевременно, при задържане на лица в РУ, да се докладва; откакто е назначен на тази длъжност в 02 РУ, не е запознат да са задържани фиктивно лица, без да са водят в сградата.

Дисциплинарната комисия е прегледала видеозаписи от камери, за което е изготвен Протокол, рег. № 513р-13085/10.02.2022 г., в който е записано, че: на 08.01.2022 г., около 21:21 ч. двама униформени служители, отговарящи на външен вид на младши експерт Р. С. и младши инспектор К. И. влизат сградата на 02 РУ; същите оформят документи във фойето на сградата, престояват вътре около 56 минути и около 22:26 ч. напускат сградата; по време на влизането, престоя и напускането на сградата, около горепосочените полицейски служители не били установени цивилни лица. Прослушани са и аудиозаписи, за времето от 21.00 часа, до 23.59 на 08.01.2022 г., за което е изготвен Протокол, рег. № 513р-20860/09.03.2022 г. Според протокола, от намиращите с в папка „Radio 20” общо 48 файла са избрани два файла, в който се чува

комуникация между екипа на АП -51, който докладва на дежурен ОДЧ за две лица, разхождащи се района на [улица], които нямали лични карти и не може да бъдат установени, поради което „ще дойдат до базата“, за да ги установят. Във втория аудио-файл автопатрулът докладва, че са приключили със задържаните в базата лица, но в протокола не е отбелязан часът на това съобщение. В процесната заповед е прието още и не е оспорено от страна на жалбоподателя, и следното: в 21:25 ч. на 08.01.2022 г. двамата с полицаи К. И. са задържали две лица: В. К. А. и Н. Г. Г.; за В. А. е изготвена Заповед за задържане, рег. № 2263з-81/08.01.2022 г., с основание „невъзможност за установяване на самоличност“; същият не е настаняван в арестно помещение и е освободен в 22:10 часа от младши инспектор К. И.; за Н. Г. е изготвена Заповед за задържане, рег. № 2263з-80/08.01.2022 г., с основание „невъзможност за установяване на самоличност“; лицето не е настанявано в арестно помещение и е освободено в 22:00 часа от младши инспектор К. И.; от младши - експерт Р. С. е изготвена Докладна записка, рег. № 226р- 713/10.01.2022 г., в която е отразено, че съвместно с колегата си К. И., около 21:25 ч. на бул. „М. Л. № 100, при обход на маршрута са забелязали две лица от мъжки пол, със съмнително поведение, които не представили документи за самоличност; след докладване на ОДЧ 20 лицата били отведени в 02 РУ-СДВР, където били установени като Н. Г. и В. А.; след като била оформена документацията по задържането и лицата отказали да напишат сведение, същите били освободени; в изготвената докладна записка не е отбелязано изрично, че екипът на АП 51, при прилагане на полицейско правомощие е използвал персонална полицейска камера (П.) и видеорегистратор (В.) или причините за неизползването им. Текстове в Заповед № 226з-703/09.09.2022 г., който Съдът приема като диспозитиви на дисциплинарните обвинения, са следните (цитати):

1. „на 08.01.2022 г. около 21:25 часа в сградата на 02 РУ-СДВР ...младши експерт Р. Б. С. (назначен в състава на автопатрул с позивна АП 51 съвместно с младши инспектор К. И. за времето от 19:00 ч. на 08.01.2022 г. до 07:00 ч. на 09.01.2022 г., със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС]) задържа две лица: В. К. А. с ЕГН: [ЕГН] и Н. Г. Г. с ЕГН: [ЕГН]; на В. А. е изготвена Заповед за задържане с рег. № 2263з- 81/08.01.2022 г. във връзка с чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, като е записано „Невъзможност за установяване на самоличност“. Лицето не е настанявано в арестно помещение и е освободено в 22:10 часа от младши инспектор К. И.. На Н. Г. е изготвена е Заповед за задържане рег. № 2263з-80/08.01.2022 г., във връзка с чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, като е записано „Невъзможност за установяване на самоличност“. Лицето не е настанявано в арестно помещение и е освободено в 22:00 часа от младши инспектор К. И.. По време на задържането им, за времето от 21:25 до 22:10 часа на 08.01.2022 г. лицата са оставени без постоянен контрол извън сградата на районното управление. Липсата на постоянна, непрекъсната охрана върху задържаните за установяване на самоличност лица се явява в разрез с нормите на Инструкция № 8121з 78/24.01.2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържаните лица и реда в МВР, където в чл. 18, ал.1 е посочено: “Задържаното лице се охранява непрекъснато“. Същото съставлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.2, т. 1, пр.2 от ЗМВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи), за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 1 от ЗМВР (Дисциплинарно наказание “Порицание” се налага за: ... т. 11. “неизпълнение на

служебните задължения”) се налага дисциплинарно наказание „порицание“ - за срок от шест месеца до една година“.

2. „ в докладната записка младши - експерт Р. С. не е записал изрично, че екипа (ът) на АП 51, при прилагане на полицейско правомощие е използвал персонална полицейска камера (П.) и видеорегистратор (В.) или причините за неизползването, което е неизпълнение на изискванията, предвидени в Указания за работа на полицейските служители с персонална полицейска камера – Hikvision ds-mh2311/32/gle/bg (П. бодикамера), видеорегистратор и цифрова система за управление на доказателства (докингстанция), утвърдени със Заповед 8121з-730/15.07.2020 г., съгласно които в Раздел III, точка 12 от Технически характеристики и правила за работа е указано: В случаите, при които се налага изготвяне на докладна записка при осъществяване на полицейски правомощия, изрично се отразява дали е била използвана персоналната полицейска камера или причините довели до не използването ѝ. Същото се явява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 3 от ЗМВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра), за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 1 от ЗМВР (дисциплинарно наказание „порицание“ се налага за: ... т. 11. „неизпълнение на служебните задължения ”) се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима и основателна.

Предвид описаните факти и обстоятелства, доказателствата и възраженията на жалбоподателя, Съдът дължи да отговори на въпросите: доказва ли ответникът виновно извършване от страна на младши – експерт (полицай) Р. Б. С. вменените му нарушения на служебната дисциплина; материално и процесуално законосъобразно ли е ангажираната дисциплинарната отговорност.

Описаните в заповедта и систематизирани по – горе в настоящото решение фактически данни оставят впечатление за: а) недобра организация и пропуски в работата на полицейските служители, по време на нощните дежурства, отговорност за което има и т. нар. „оперативна дежурна част“. С оглед на това писмените сведения от Р. Й. К. - младши оперативен дежурен в ОДЧ и на Г. П. К. - оперативен дежурен логично не подкрепят дисциплинарното обвинение по т. 1; б) непрофесионално изпълнение служебните задължения от страна на жалбоподателя – полицай Р. С.. Съдът не намира основания да дискредитира твърденията на автора на сигнала до Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР полицай Е. А. С.. Няма данни и жалбоподателят не твърди сигналът да е подаден с цел да му навреди, поради лични причини. В същото време обаче, вероятно и от съображения за колегиална солидарност обясненията на другите полицай не подкрепят твърденията на Е. А. С.. Това дава основание на Съда да приеме, че изпълнителното деяние по т. 1 по – горе не е доказано. Недоказано по несъмнен начин е дисциплинарното обвинение за извършено дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал.2, т. 1, предл. второ ЗМВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи), свързано с това, че „по време на задържането им, за времето от 21:25 до 22:10 часа на 08.01.2022 г. лицата са оставени без постоянен контрол извън сградата на районното управление“. Вероятно това е било така, предвид

видеозаписите от камерите в районното управление, които не показват, заедно с полицаи С. в сградата да са влезли и двете лица, отчетени като задържани със заповеди по чл. 72, ал. 1, т. 4, вр. чл. 70, ал. 1 ЗМВР. Неизяснен обаче е останал въпросът, след като и дисциплинарнонаказващият орган е приел, че лицата са били задържани за определен период от време, къде са се намирали през този период. Не са проверени защитните твърдения на жалбоподателя и на полицаи К. И., че двете лица не са били въведени в сградата от хигиенни и здравни съображения. Липсват мотиви в оспорваната заповед за това, дали ответникът е съобразил, че се касае за лица – „клошари“, които редовно се подвизават в района и с оглед на това – дали не се касае за маловажен пропуск от страна на полицаи С., който е преценил, че не следва да ги въвежда в помещенията на сградата на РУ. Задължение на административния орган, който налага дисциплинарно наказание е да установи и докаже по категоричен начин дисциплинарното обвинение. Свидетелските обяснения на: С. Молдованска, Н. Р., В. В. Г., Р. Й. К., Г. П. К. разколебават обвинителната теза срещу полицаи Р. С..

Видовете дисциплинарни нарушения, представляващи нарушения на служебната дисциплина са дефинирани с разпоредбата на чл. 194, ал. 2 ЗМВР. Каза се, че на жалбоподателя е вменено извършването на две отделни дисциплинарни нарушения, но и двете са квалифицирани по т. 1, чл. 194, ал. 2 – *„неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“*. Съдът намира за непречижен този подход, защото **се касае за две отделни деяния** (липсата на постоянна, непрекъсната охрана върху задържаните за установяване на самоличност лица; неотразяване в докладната записка, дали е била използвана персоналната полицейска камера или причините, довели до неизползването ѝ), **осъществяващи от обективна и от субективна страна извършването на едно дисциплинарно нарушение** – по чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР. Доколкото обаче описанието на деянията и на нарушените норми е ясно и подробно, непречижеността на дисциплинарното обвинение не е съществено процесуално нарушение, съставляващо самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Според Съда второто дисциплинарно обвинение – непосочване изрично в докладната записка от младши - експерт Р. С., дали екипът на АП 51 е използвал персонална полицейска камера (П.) и видеорегистратор (В.), или причините, поради които не са ползвани, не може да бъде определено като нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 ЗМВР, вр. с Указания за работа на полицейските служители с персонална полицейска камера. Установено е, че техническите устройства в процесния служебен автомобил не са били изправни, по независещи от С. причини и този факт е бил служебно известен. Пропускът, в докладната записка да бъде изтъкнато това е формален.

В заключение, предвид изложените мотиви, издадената от заместник – началник на 02 Районно управление, при Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № 226з-703/09.09.2022 г. представлява незаконосъобразен индивидуален административен акт и подлежи на отмяна.

Този изход на спора определя като основателна (чл. 143, ал. 1 АПК) претенцията на жалбоподателя за възстановяване разноските му водене на делото – държавна такса и адвокатско възнаграждение, в размер на общо 710 лева.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 211, изр. трето ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от Р. Б. С. издадената от заместник – началник на 02 Районно управление, при Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № 226з-703/09.09.2022 г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ-МВР да възстанови на Р. Б. С. – ЕГН: [ЕГН] разноските за водене на делото и възнаграждението за адвокат, в размер на общо 710 лв. (седемстотин и десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: